

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 38Csp/264/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117224215
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Centková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7117224215.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Jarmilou Centkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.Box 205 proti žalovanej: V. K.Í., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX/X, XXX XX K. o zaplatenie 6.910,47 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná **z a p l a t i ť** žalobcovi sumu 5.515,23 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.515,23 EUR od 21.3.2018 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd I. inštancie rozhodne o výške tejto náhrady.

IV. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 72 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd I. inštancie rozhodne o výške tejto náhrady.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.11.2017 voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 6.910,47 EUR s príslušenstvom titulom zmluvy o pôžičke. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnil skutkovým tvrdením o tom, že dňa 4.4.2014 došlo k uzavretiu Zmluvy o pôžičke medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 6.430,64 EUR, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 73 mesačných splátkach vo výške 184,62 EUR a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 13.477,26 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca dňa 27.11.2014 listom označeným ako „predžalobná upomienka“ vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.1.2015 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 25.1.2015 označeným ako „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila žalobcovi sumu 915,41 EUR.

3. Žaloba spolu s procesným poučením bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 20.3.2018. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila ani nepreložila súdu návrhy na doplnenie dokazovania, resp. nepoužila žiadne prostriedky procesnej obrany.

4. Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č.k. 38Csp/264/2017-62 zo dňa 15.6.2018, ktorým žalobu zamietol. Súd zároveň v druhom výroku stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Voči predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 11Co/251/2018 - 90 zo dňa 6.11.2018, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) v súlade s § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) nariadil pojednávanie na deň 21.3.2019, predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 15.2.2019, žalovanej dňa 20.2.2019. Z neúčasti sa ospravedlnil žalobca dňa 19.3.2019 s tým, že súhlasil, aby sa pojednávalo a rozhodlo aj v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa bez ospravedlnenia pojednávania nezúčastnila, preto súd v súlade s § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

S k u t k o v ý s t a v :

7. Dňa 4.4.2014 právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaná uzavreli Zmluvu o poskytnutí pôžičky pod č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa právny predchodca zaviazal poskytnúť v prospech žalovanej ako dlžníkovi pôžičku a žalovaná sa zaviazala vrátiť veriteľovi dlžnú sumu spolu s dohodnutým úrokom. Výška dojednanej pôžičky predstavovala sumu 6.430,64 EUR. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť v 73 mesačných splátkach po 184,62 EUR. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje 32 %, priemerná hodnota RPMN 18,87 % a ročná úroková sadzba 32 %. Celkové náklady spotrebiteľa spojené s pôžičkou predstavujú sumu 7.046,62 EUR. Celková dohodnutá suma pôžičky teda predstavovala sumu 13.477,26 EUR. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky.

8. Žalovaná uhradila právnemu predchodcovi žalobu sumu 915,41 EUR, tak ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad žalovanej predloženého žalobcom.

9. Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami zmluvy právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.11.2014 vyzval žalovanú na úhradu nedoplatkoch na splátkach v celkovej výške 396,16 EUR bezodkladne a upozornil žalovanú, že v prípade, ak dlžnú splátku neuhradí najneskôr do 5.1.2015, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť.

10. Nakoľko žalovaná ani napriek výzve neuhradila dlžné splátky s príslušenstvom, listom zo dňa 25.1.2015 označeným ako „oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu, pričom dlžná čiastka predstavuje sumu 6.970,50 EUR.

11. Podľa špecifikácie žalovanej sumy uvedenej v žalobnom návrhu žalovaná suma pozostáva z nesplatennej istiny 7.825,88 EUR mínus prijaté úhrady v sume 915,41 EUR.

12. Súd z vlastnej činnosti zistil, že dňa 1.1.2018 došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130. Zánik žalobcu nastal v dôsledku rozdelenia zlúčením. Došlo teda k univerzálnej sukcesii, keď právny nástupca vstúpil do všetkých práv a povinností žalobcu. Na základe uvedeného súd uznesením č.k. 38Csp/264/2017-27 zo dňa 2.2.2018 rozhodol o pokračovaní v konaní na strane žalobcu so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava.

13. Podaním zo dňa 21.3.2018 doručenom súdu dňa 4.4.2018 žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.) žiadal o zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a Intrum Slovakia, s.r.o. Konajúci súd uznesením č.k. 38Csp/264/2017-50 zo dňa 17.4.2018 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod nasledujúce z á k o n n é ustanovenia :

14. V zmysle čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

15. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č.93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

16. Podľa článku 6 bod 1 Smernice Rady č.93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

20. Podľa § 879p Občianskeho zákonníka ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. s) a t), § 53 ods. 7 a § 614a sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13. júnom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12. júna 2014, ak nie je ustanovené inak.

21. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 13.6.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 53 ods. 1,2,3,4 písm. k), 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. Podľa §54 ods.2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 491 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vzniknúť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa §4 ods.6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

31. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

32. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom
33. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.
34. Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.
35. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.
36. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.
37. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).
38. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.
39. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.
40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
41. Podľa §3 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
42. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.
43. Podľa § 132 ods. 3 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Právny z á v e r :

44. Široká ochrana spotrebiteľa je garantovaná už smernicou Rady 93/13/EZS z 5.4.1993. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorým bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv (nález Ústavného súdu ČR sp.zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp.zn. 9Co/236/2010 zo dňa 30.8.2012, uznesenie KS Prešov sp.zn. 7CoE/34/2009 zo dňa 30.9.2009, rozhodnutie KS v Nitre sp.zn. 6Co/254/2008 zo dňa 10.2.2009).
45. Zmluvný vzťah medzi stranami sporu súd posúdil podľa ustanovení § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka zmluvy o pôžičke, nakoľko zmluva o pôžičke je spravidla bezodplatným právnym úkonom a za odpltnú sa považuje vtedy, keď odpltný charakter zmluvy o pôžičke vyplýva z jej obsahu. Pri peňažnej pôžičke vyplýva odpltnosť zmluvy z povinnosti dlžníka platiť úroky (zmluvné úroky) ako odplatu za poskytnutie pôžičky.
46. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ, t. j. ako osoba, ktorá konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, t. j. ako osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z hľadiska poradia aplikovateľnosti v prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo z časti musí ustúpiť nutnej prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, t.j. aplikácii Občianskeho zákonníka. Normy obchodného práva sú totiž v

prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu má z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. V tejto súvislosti súd poukazuje i na ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka (účinné od 01. 04. 2015), podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Citované ustanovenie bolo do zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. ako bod 11 čl. VIII. Zákon nadobudol účinnosť 1. mája 2014 a zákonodarcu nestanovil žiadne intertempolárne pravidlá. Pomerne jasným a nepochybným sa v tomto svetle javí úmysel zákonodarcu a zákona, a výklad konkrétneho ustanovenia je tak len derivátom elementárneho pravidla, že každá právna norma sa má vykladať na prospech toho, na ochranu koho je primárne určená. O povahe právnej normy nerozhoduje formálne kritérium zaradenia právnej normy do právneho predpisu, ale charakter právnych vzťahov, ktoré táto právna norma reguluje. 47. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. S poukazom na uvedené je predmetnú zmluvu o úvere potrebné považovať svojou povahou za zmluvu spotrebiteľskú. Aplikáciou zásady *lex specialis derogat lex generalis*, t.j. pokiaľ špeciálny predpis obsahuje odlišnú právnu úpravu, má prednosť pred všeobecným zákonom, je špeciálnou právnou úpravou v prejednávanej veci zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasledovné Občianskeho zákonníka upravujúce problematiku spotrebiteľského práva, ktorá má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je v tomto prípade Obchodný zákonník, a preto je nevyhnutné posudzovať predmetný právny vzťah medzi stranami sporu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keď medzi stranami bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia §2 zákona č. 258/2001 Z. z., a teda aj otázka premlčania nároku žalobcu sa posudzuje podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. K uvedenému súd ešte dopĺňa, že aj napriek tomu, že v danom prípade ide o zmluvný typ upravený v zmysle § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, súčasne ide o zmluvu spadajúcu pod režim Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto bolo potrebné predmetnú zmluvu posudzovať podľa zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj ustanovení Občianskeho zákonníka. Je potrebné zdôrazniť, že hoci má zmluva o spotrebiteľskom úvere charakter absolútneho obchodu, neprestáva byť zmluvou spotrebiteľskou. Pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem, má z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu ustanovenia § 52 ods. 2) tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho práva, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. V tejto súvislosti súd len dopĺňa, že od účinnosti tohto ustanovenia sa toto ustanovenie vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom, keďže právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie neobsahuje prechodné ustanovenia.

Stanovisko zo súdnej praxe:

48. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014)

49. Súd pri posudzovaní dôvodnosti nároku žalobcu vychádzal zo skutočnosti, že žalovaná nerozporovala tvrdenia žalobcu, a teda v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP súd považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné. Vzhľadom na uvedené má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník platne uzatvorili dňa 4.4.2014 zmluvu označenú ako " Zmluva o poskytnutí pôžičky " (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej sumu vo výške 6.430,64 EUR, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 73 splátkach po 184,62 EUR mesačne. V zmluve bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 32 %, RPMN je vo výške 32 %, priemerná hodnota RPMN je v zmluve uvedená vo výške 18,87 % , celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 7.046,62 EUR a celková suma pôžičky predstavovala 13.477,26 EUR. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený ako 5/2020.

50. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, súd poznamenáva, že údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej Zmluve medzi stranami sporu nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákonov o spotrebiteľských úveroch; niektoré časti zmluvy sú v rozpore s vyššie citovanou právnou úpravou. Za individuálne dojednané sa nepovažujú také zmluvné podmienky, s ktorými spotrebiteľ síce mal možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, avšak nemohol ovplyvniť ich obsah. V Zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 32 %, pričom úrokové miery podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov boli v tom čase (apríl 2014) vo výške 12,62 %, čo je výška stanovená

Národnou bankou Slovenska. V súlade s § 39 Občianskeho zákonníka sa nesmie dohoda o výške úrokov priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Zo súdnej praxe :

51. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl.). Pre posúdenie okolností, či ide o tzv. spotrebiteľský úver, nie je rozhodujúce, akou právnou formou sa spotrebiteľský úver poskytuje, dôležité je len to, či ide o poskytnutie peňažných prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2010, sp.zn. 17CoE/2/2010).

52. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014)

53. Úrok z pôžičky vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých právom akceptovateľných hraníc. Jednou z týchto hraníc je i inštitút dobrých mravov (1MCdo 1/2009 /NS SR/, 21Cdo 1484/2004 /NS ČR/).

54. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané úroky (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozsudku 5Cdo 26/11 zo dňa 26.04.2012).

55. Slovenské súdy dlhodobo značne kriticky posudzujú výšku úrokových sadzieb a poskytuje v tomto smere spotrebiteľom súdnu ochranu (napríklad v rozsudkoch sp.zn.č. 5Cdo 26/2011 (úrok 48%), sp.zn.č. 1MCdo 1/09 (úrok 60%), Krajský súd v Prešove sp.zn.č. 3Co 67/2008 (úrok 25%), ale aj napríklad Nemecký BGH v rozsudku z 13.3.1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26 % na 18 % a sadzbu 26 % vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom.

56. Konajúci súd ďalej poukazuje na to, že v zmluve chýba náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) vtedy platného a účinného Zákona o spotrebiteľských úveroch (dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) a absencia týchto náležitostí má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade je v zmluve uvedené, že termín konečnej splatnosti úveru je 5/2020. Niet pochýb o tom, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. Nestačí len dedukcia z iných údajov uvedených v zmluve, napr. z toho, že bolo dohodnutých celkovo 73 splátok, ale spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, či je možné, alebo nie je tento dátum vyvodit' z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť takéhoto odkazu na iné zmluvné dojednanie, tak by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), pretože toto by potom úplne stratilo zmysel. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín, presné časové vymedzenie s uvedením dňa, mesiaca a roka konečnej splatnosti. Takýto údaj ale v posudzovanej zmluve absentuje.

57. Ďalej v zmluve nie je uvedená ani obsahová náležitosť doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú náležitosť uvedené ustanovenie vyžaduje popri súčasnom uvedení termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené dve náležitosti nemožno voľne zamieňať a vykladať ako formalistický prístup, pretože inak by to takto kumulatívne zákonodarca v uvedenom ustanovení výslovne neformuloval. Pre absenciu tejto obsahovej náležitosti tak možno tiež považovať tento spotrebiteľský

úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. V Zmluvných podmienkach pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby - občanov je v čl. 12, bode 12.1 je uvedené, že „zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa Zmluvy“, čo súd považuje za neurčitý, nezrozumiteľný a nepresný údaj v spotrebiteľskej zmluve. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí, pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať uvedenie aj doby jej trvania, aj termínu konečnej splatnosti, pričom táto náležitosť musí byť v zmluve uvedená „rozumiteľne a stručne“ tak, ako to predpokladá ustanovenie článku 10 ods. 2 Smernice. Pokiaľ sa jedná o všeobecné obchodné podmienky, časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na obchodné podmienky iba podľa Obch. zák. (§ 273 ods.1), Občiansky zákonník takého ust. nemá. Preto nemožno v prípade spotrebiteľských zmlúv jej časť dohodnúť odkazom na VOP. Ak sa VOP majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť len prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide okrem iného vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky „predstavujúce“ podstatné zložky zmluvy. K drobnému písmu porovnaj nález I.ÚS 342/09 ČR. Spotrebiteľ sa tak môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že „menším“ písmom obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až taký dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a p.) práve menším písmom môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam, opačný text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla a nemôže privodiť viazanosť VOP žalobcu.

58. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

59. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

60. Vzhľadom na *expressis verbis* požiadavku Zákona, ktorý taxatívne vymenúva náležitosti Zmluvy, a na požiadavku Smernice, aby tieto náležitosti boli vyjadrené zrozumiteľne a stručne, musia byť tieto náležitosti v Zmluve jednoznačne uvedené a bremeno neuvedenia týchto náležitostí zo strany veriteľa nemá byť prenášané na spotrebiteľa s tým, aby si tieto náležitosti odvodil výkladom z iných náležitostí Zmluvy.

61. Zo znenia žaloby, ktorú podal pôvodný žalobca, teda samotný veriteľ pôžičky, ktorá mala zmluvou vzniknúť, vyplýva, že žalovanej poskytol „pôžičku vo výške 6.430,64 EUR“. Z obsahu Zmluvy vyplýva, že žalovanej mala byť poskytnutá pôžička, ktorá listina obsahuje dva údaje, a to: „Schválená výška pôžičky: 6.430,64 EUR“ a „Celková suma Pôžičky: 13.477,26 EUR“. Z ďalšieho obsahu Zmluvy konkretizácia týchto pojmov nie je celkom zrejma a nie je ani vysvetlený prípadný rozdiel medzi nimi. Súd poukazuje na ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke sú dohoda o prenechaní určitého množstva druhovo určených vecí (teda aj peňazí) dlžníkovi a tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka vrátiť tieto veci veriteľovi po uplynutí dohodnutej doby, pričom v zmluve o pôžičke musí byť dostatočne určito a nepochybne dohodnuté aj množstvo druhovo určených vecí, ktoré prenecháva veriteľ dlžníkovi. Podľa názoru súdu slová: „celková suma pôžičky“ nemožno vykladať tak, že je nimi len iným spôsobom vyjadrený význam slov: „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“. Toto slovné spojenie totiž používa zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 2 písm. h) a údaj o „celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ radí § 9 ods. 2 citovaného zákona zároveň medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, k takémuto zhodnému významu citovaných slovných spojení nemožno dospieť gramatickým a ani logickým výkladom ustanovenia ustanovení §2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. Gramatický výklad slovného spojenia „celková suma pôžičky“ je podľa názoru súdu suma všetkých peňažných

prostriedkov poskytnutých dlžníkovi na základe zmluvy o pôžičke. Slovo „pôžička“ označuje v bežnej reči odovzdanie nejakej veci (obyčajne peňazí) niekomu do užívania na istý čas. Suma pôžičky je potom súčet všetkých peňazí, ktoré boli niekomu (dlžníkovi) odovzdané do užívania na istý čas. Nič na tom nemení ani prívlastok „celková“. Tomu zodpovedá aj zákonná definícia zmluvy o pôžičke v Občianskom zákonníku (§ 657), podľa ktorej pôžička predstavuje veci určené podľa druhu, najmä peniaze, ktoré veriteľ prenecháva dlžníkovi s tým, že dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia zmluvy, definuje celkovú výšku spotrebiteľského úveru ako maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, (§ 2 písm. l)). Naproti tomu celkové plnenie, ktoré má dlžník vrátiť (vrátane poplatkov a úrokov), zákon č. 129/2010 Z. z. označuje ako celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 2 písm.h)). Z uvedeného vyplýva, že slovné spojenie „Celková suma Pôžičky“ nemožno chápať inak, než tak, že označuje celkovú sumu (celkové plnenie), ktoré veriteľ požičiava dlžníkovi. Zmluva obsahuje dve vyjadrenia s tým istým významom („Celková suma Pôžičky“ a „schválená výška pôžičky“) a pri každom z týchto slovných spojení je uvedená iná suma, čo zmluvu robí nezrozumiteľnou.

62. Použitie slovného spojenia „Celková suma Pôžičky“ v inom význame, než v takom, ktorý označuje celkové plnenie, ktoré veriteľ požičiava dlžníkovi, môže byť máťúce nielen pre dlžníka (spotrebiteľa), ale aj pre pôvodného veriteľa a ďalšie zúčastnené subjekty, napríklad právnych nástupcov oboch účastníkov zmluvy, ako aj pre prípadné kontrolné a iné verejné orgány. Takéto máťúce označenie, úmyselne použité v potvrdzujúcom liste koncipovanom veriteľom, by dokonca bolo možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Vzhľadom k tomu, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere definoval zákon č. 129/2010 Z. z., neexistoval dôvod, aby zmluva definovala tieto pojmy inak, než boli použité v zákone a dokonca inak, než sú bežne používané v slovenskom jazyku.

Zo súdnej praxe:

63. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní, od uzavretia zmluvy, od počtu splátok. Spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (viď rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 10Co 465/2015 zo dňa 29. januára 2016).

64. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom je zrejmé, že žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila z titulu pôžičky sumu 915,41 EUR.

65. Po vyhodnotení záverov vykonaného dokazovania jednotlivito, ako aj vo vzájomných súvislostiach posúdiac ich podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel súd k záveru, že vzhľadom na to, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6.430,64 EUR a súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, a keďže žalovaná zaplatila z titulu splácania úveru pred podaním žaloby žalobcovi sumu 915,41 EUR, súd má za to, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.515,23 EUR.

66. Veriteľ dodržal postup upravený v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predtým ako vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, upozornil spotrebiteľa na právo žiadať zaplatenie všetkých splátok jednorázovo listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 27.11.2014 s tým, že žalovaná v lehote určenej veriteľom neuhradila súčasný dlh. Žalobca priložil k žalobe aj listinu - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.1.2015, avšak v tomto spore nepreukázal, či predmetnú listinu žalovanej skutočne doručil, resp. či sa mu táto zásielka vrátila ako nedoručená (predložením doručenky, resp. poštového podacieho hárku).

67. Nakoľko súd nemá za preukázané, že žalovanej bolo doručené, resp. doručované oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej, t.j. odo dňa 21.3.2018.

68. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v období od 16.3.2016 predstavuje 0,0 %, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Trovy konania :

69. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa § 263 ods.1 CSP bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

71. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Podľa zásad o náhrade trov konania súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobca bol úspešný v odvolacom konaní v rozsahu 100 % . Podľa zásad o náhrade trov konania (§255 CSP) v konaní na súde prvej inštancie priznal súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu v spore, t.j. v rozsahu 72 % (čo predstavuje konečný úspech žalovaného v spore, pretože zo 100% žalovanej sumy 6.430,64 EUR súd prisúdil žalobcovi sumu 5.515,23 EUR, čo je 86 % úspech a 14 % neúspech žalobcu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I., v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa ust. § 365 ods.1 CSP odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).